

РЕШЕНИЕ

№ 27

гр. Царево, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЦАРЕВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Минчо Т. Танев

при участието на секретаря Нели Г. Стоянова
като разгледа докладваното от Минчо Т. Танев Административно
наказателно дело № 20232180200080 по описа за 2023 година

Производството по делото е от административно наказателен характер,
по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от П. Л. Д.- Т., ЕГН
*****, срещу Наказателно постановление № 23-4635-000036 от
01.03.2023 год. на Началника на РУ- Приморско, при ОДМВР- Бургас, с което
на основание чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, на П. Л. Д.- Т., ЕГН
*****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на
100.00 лева, за нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат съображения за процесуална незаконосъобразност
на наказателното постановление. Изтъкват се доводи за допуснати
съществени процесуални нарушения при провеждане на административно
наказателното производство, в хода на което е издадено обжалваното
наказателно постановление, както и противоречие на същото с материалния
закон. Жалбоподателя твърди, че не е извършила вмененото ѝ нарушение.
Поради изложените причини, се иска от съда да отмени атакуваното НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично. Ангажира гласни
доказателства.

Ответникът по жалбата, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

По делото бяха събрани множество писмени доказателства. Разпитани са актосъставителят и свидетелите по установяване на нарушението.

Съдът, като взе предвид събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.02.2023 год. полицейски служители на РУ- Приморско- св. Х. Д. и М. Т., спрели за проверка в гр. Китен, обл. Бургаска, лек автомобил собственост на жалбоподателя. При извършената проверка се установило, че жалбоподателя- като собственик на автомобила- е предоставила същия да бъде управляван от нейния син, който обаче бил неправопособен. За констатираното, срещу жалбоподателя е бил съставен акт за установяване на административно нарушение от мл. автоконтрольор при РУ- Приморско, за нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В АУАН, деянието е описано ясно, подробно, точно и изчерпателно. Препис от акта е връчен на жалбоподателя срещу подпис. Актът е подписан без възражение.

Въз основа на така съставения АУАН и след преценка на всички събрани по АНП доказателства, АНО е издал обжалваното НП, в което нарушението /предмет на настоящото производство/ е описано по същия като в АУАН начин. Деянието е квалифицирано като такова по чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и санкционирано по чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП.

Съдът установи изложената фактическа обстановка, след обстоен анализ на събрания по делото доказателствен материал- писмените доказателства по АНП, приобщени към делото и гласните доказателства- показанията на разпитаните свидетели. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите- полицейски служители- като логични, последователни и напълно кореспондиращи на събраните по делото писмени доказателства. Съдът няма никакви основания, да се съмнява в правотата на показанията и в добросъвестността на свидетелите, при изпълнението на служебните им задължения. Цитираните показания са дадени под страх от наказателна отговорност и не е налице индиция за тяхната предубеденост или заинтересованост, поради което и съда няма основание да се съмнява в достоверността на показанията на тези свидетели и кредитира същите като истинни.

При така установената фактическа обстановка, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице, посочено в наказателното постановление като нарушител, в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, съдържа всички необходими реквизити, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Съдът намира жалбата против НП, за неоснователна.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, това деяние извършено ли е от лицето посочено в акта и наказателното постановление като нарушител и извършено ли е виновно. Освен това, за да бъде наказателното постановление правилно и законосъобразно е необходимо стриктно да бъдат спазени изискванията на ЗАНН относно съставянето на акта и издаването на наказателното постановление.

В конкретния казус, съда съобрази от правна страна следното:

В настоящият случай, актът за установяване на нарушението е съставен от служители на РУ- Приморско, а атакуваното наказателно постановление е издадено от Началник РУ- Приморско, т.е. в съответствие с разпоредбите на чл. 37 и чл. 47 от ЗАНН.

Жалбоподателя, в жалбата си и пред съда, не оспорва фактическите констатации по акта, не оспорва, че е предоставила управляването на МПС на неправопособен, но твърди, че това е било по здравословни причини. С театрално поведение в съдебно заседание обаче и чрез показанията на св. К. С. се домогва да докаже, че в случая деянието не е нарушение, като са налице предпоставките на чл. 13 от НК.

На първо място, жалбоподателят не е оборил доказателствената сила на акта, чрез представяне на съответните доказателства. Следователно фактите са такива, каквито са описани в него.

На следващо място, съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, че в случая сме изправени пред хипотезата на чл. 13 от НК. Действително, в с.з. жалбоподателя изтъкна доводи, че е предоставила автомобила за управление на неправоспособен водач, поради влошено здравословно състояние и невъзможност да управлява автомобила. Достоверни

доказателства в тази насока обаче не бяха предоставени. Пред съда, не беше ангажирано никакво доказателство, което да удостовери подобно влошено здравословно състояние на жалбоподателя, налагащо преотстъпване на автомобила на неспособен водач. Не бяха представени медицински документи, удостоверяващи че към датата и часа на извършване на нарушението, жалбоподателя е потърсила медицинска помощ- нещо логично и житейски оправдано- при твърдяното здравословно състояние. Няма доказателства, жалбоподателя да е повикала спешна помощ, както и да е посетила лекар, непосредствено след деянието. Единственото с което жалбоподателя се домогва да доже твърденията си, са свидетелските показания на св. К. С., която твърди, че към момента жалбоподателя била много зле здравословно и поради това е преотстъпила управлението на автомобила на неспособен. Съда не дава вяра и не кредитира показанията на този свидетел. На първо място, същите са неясни, объркани, логически неопределени и смислово неясни. На следващо място, по делото няма данни този свидетел да е с медицинско образование, т.е. няма как съда да цени показанията ѝ, касаещи здравословното състояние на жалбоподателя, тъй като няма данни свидетелката да има необходимата квалификация, за да даде достоверни показания, относно наличието или липсата на заболявания и влошено моментно състояние на жалбоподателя. На следващо място, предвид личните, приятелски взаимоотношения на жалбоподателя със свидетелката, съда намира показанията ѝ за предубедени и заинтересовани.

Във връзка с правомощията си и след внимателен прочит и анализ на събраните по делото доказателства съда намира, че при съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати нарушения на ЗАНН и ЗДвП. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно нормите на ЗДвП и ЗАНН и съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като редовно съставен акт има доказателствена сила за посочените в него обстоятелства до доказване на противното. По делото не са установени различни факти и обстоятелства, както и не са ангажирани достоверни доказателства, оборващи констатациите в акта, поради което съдът приема описаното в него за безспорно установено. Съдът намира, че описаното в АУАН и НП деяние съдържа всички обективни и субективни признаци на административно нарушение на ЗДвП, което нарушението е извършено от жалбоподателя, поради което правилно е била ангажирана

административно- наказателна отговорност спрямо нея.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното НП е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди. Както при съставянето на АУАН, така и при издаването на обжалваното НП, са спазени всички процесуални правила и норми. Същите са постановени от оправомощени лица, в кръга на тяхната материална и териториална компетентност, при спазване на изискванията за форма и съдържание. Посочените в него фактически обстоятелства са безспорно установени в хода на съдебното производство. Правилно са приложени и съотносимите законови разпоредби към установеното административно нарушение. Наложено наказание е в законоустановен размер. Ето защо, наказателното постановление- като законосъобразен акт- следва да бъде потвърдено изцяло.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4635-000036 от 01.03.2023 год. на Началника на РУ- Приморско, при ОДМВР- Бургас, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 3, б. „а“ от ЗДвП, на П. Л. Д.- Т., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева, за нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване, пред Административен съд- Бургас, в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Царево: _____